

Verím tomu, čo je napísané v Biblii, lebo je to Božie slovo. A Božie slovo je pravda. Keď čítam Bibliu, Svätý Duch mi zapísané slová oživuje a do môjho života prichádza radosť, povzbudenie, múdrosť, ale aj napomenutie, pokarhanie... To všetko potrebujem k tomu, aby som mohol úspešne žiť pre Pána a bol som mu užitočný.

V evanjeliu podľa Jána 2:1-9 je zapísaný dobre známy príbeh zo svadby v Galilejskej Káne o tom, ako Pán Ježiš premenil vodu na víno. Postupne si prejdeme všetkých deväť veršov.

Prvý verš

„A na tretí deň bola svadba v Galilejskej Káne, a bola tam matka Ježišova.“

Chystá sa svadba. So svadbou sa spája veľa príprav, vzrušenia, napätia. Slovo svadba môže vyvolať dve predstavy. Pri prvej predstave ide o pozemské chápanie a prežívanie tejto udalosti. Pri druhej ide o biblickú udalosť.

V prvom prípade je svadba spojenie jedného muža a jednej ženy v jedno tak, ako to objasňuje Písmo v 1. Mojžišovej 2:24. Dnes padá zábrana, že k svadobnému obradu môžu pristúpiť len títo dvaja, a to jeden muž a jedna žena. V tejto „vyspelejšej“ a „modernej“ dobe k svadbe a k uzavretiu zväzku úzkeho spoluzitia dochádza medzi mužom a mužom, alebo medzi ženou a ženou. Ak v súčasnosti už nie je prekážkou, aby k svadobnému obradu pristúpili výlučne jeden muž a jedna žena, tak je oprávnená obava, že sa v budúcnosti tieto veci môžu posunúť ešte ďalej a k svadobnému obradu a k legalizovaniu spoluzitia bude možné dôjsť aj medzi väčším počtom osôb. Zvrhlosti Sodomy a Gomory sú, žiaľ, súčasťou dnešnej doby.

V druhom prípade ide o svadbu, ktorá sa chystá v nebi. Tam sa pripravuje svadba, na ktorej ženích, Pán Ježiš Kristus, si bude brať nevestu, ktorou je Cirkev. O tejto nebeskej svadbe čítame v Zjavení Jána v 19. kapitole. Môžeme v nej vidieť pôvodný účel stvorenia človeka, a tým je jeho úzky vzťah so svojím Bohom Stvoriteľom.

Druhý verš

„A pozvaný bol na svadbu i Ježiš i jeho učeníci.“

Len málokedy sa koná svadba bez pozvaných svadobných hostí. Aj na túto svadbu v Galilejskej Káne sú pozvaní hostia a medzi nimi je Ježiš, jeho učeníci a, ako čítame v ďalších veršoch, je tam aj jeho matka. Až do dnešných dní je samozrejmosťou, že svadobní hostia na svadbu prichádzajú upravení, oblečení v pekných a čistých šatách.

Kto bude na nebeskej svadbe? Bude tam ženích a jeho manželka – Cirkev, ktorej sa dalo, aby sa obliekla do čistého nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivých svätých. Blahoslavení, ktorí sú povolaní k večeri svadby Baránkovej (Zjavenie 19:8-9).

Vstup na svadbu v Galilejskej Káne začal umytím nôh, bol to bežný obrad v tej dobe. Čítame, že aj na tejto svadbe v dome ženícha stáli podľa židovského očisťovania kamenné nádoby. Príchod na nebeskú svadbu začal umytím srdca krvou Pána Ježiša vierou v evanjelium. Je to práve krv Ježiša Krista, ktorá očisťuje od každého hriechu a poškrvnenia (Židom 10:22).

Tretí verš

„A keď nedostačovalo víno, povedala matka Ježišova jemu: Nemajú vína.“

Svadba prebiehala, ale sa minulo víno, ktoré je na svadbe dosť dôležité. Mária prichádza za svojím synom, lebo vie, kto je on. Mária hľadá pomoc v Bohu. Minie sa niečo u Boha? Nie neminie, veď on je zdroj všetkého a u neho je všetko bohatstvo. U neho sa nikdy neminie láska, radosť, pokoj – len si od neho pýtaj a čerpaj z jeho bohatstva.

Štvrtý a piaty verš

„A Ježiš jej povedal: Čo mám s tebou, žena? Ešte neprišla moja hodina.“

„Potom povedala jeho matka posluhovačom: Keby vám povedal čokoľvek, urobte!“

Mária je tu vzorom pre všetkých, keď hovorí: Keby vám povedal čokoľvek, urobte!

Čo hovorí Pán Ježiš aj dnes a všetkým? Hovorí: „Čiňte pokánie a verte evanjelium!“ (Marek 1:15).

Šiesty a siedmy verš

„A stálo tam, podľa židovského očisťovania, šesť kamenných nádob na vodu, do ktorých sa zmestilo po dvoch mierach alebo po troch.“

„A Ježiš im povedal: Naplňte nádoby vodou! A naplnili ich až po vrch.“

Bolo tam šesť nádob, s celkovým objemom približne 600 litrov. Je to veľa, či málo? Aby vinár dorobil v sezóne toľko litrov vína, má veru čo robiť. Pán Ježiš je Boh. On povedal a stalo sa tak ako pri stvorení sveta.

Aj my sme nádoby. Sme chrámom Svätého Ducha a sme ním zapečatení. Môžeme to prirovnať k fľaši uzavretej uzáverom. Aj keď v našom živote zrazu nastane búrka a pohadzuje nás sem a tam, vzácny obsah, ktorým je Ježiš Kristus v nás (2. Korinským 13:5), sa nevyleje.

Ôsmy a deviaty verš

„A potom im povedal: Teraz naberajte a zaneste starejšiemu. A zanesli.“

„A ako ochutnal starejší vodu, ktorá sa bola obrátila na víno...“

Príbeh vrcholí zázrakom – voda sa premení na víno. Najväčší zázrak, ktorý som doteraz zažil, je ten, že ma Pán Ježiš premenil. Zo všednej vody urobil vzácne víno. Ku mne, hriešnemu Ivanovi, sa sklonil sám Boh. Odpustil mi hriechy, očistil ma a naplnil Svätým Duchom. Už chcem žiť len pre neho a byť užitočný pre jeho zámery.

Pán Ježiš preto zomieral na kríži, aby naplnil plán Nebeského Otca a aby vykúpil z moci hriechu kajúceho hriešnika a aby tento potom mohol žiť nový, večný život. Ten, kto prežil znovuzrodenie, nech sa drží svojho Nebeského Otca s takou dôverou, ako sa drží malé dieťa svojich rodičov, a Nebeský Otec sa postará o všetko, čo jeho dieťa potrebuje.

Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané.

Matúš 6:33